

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie A. K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 14 maja 2025 r.

na skutek

oświadczenia sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka

na podstawie art. 42 § 4 zdanie pierwsze k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od rozpoznania sprawy sygn. akt II KO 62/25.

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2025 r. sędzia Marek Motuk złożył oświadczenie, z którego treści wynika, że dostrzega on okoliczności mogące powodować uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności, wnosząc o wyłączenie go od rozpoznania sprawy II KO 62/25. W treści swojego pisma wskazał, że przedmiotem niniejszej sprawy jest sygnalizacja wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 2020 r., sygn. akt II AKa 291/19, od którego to orzeczenia Sąd Najwyższy w składzie z jego udziałem oddalił kasację obrońcy jako oczywiście bezzasadną (postanowienie z dnia 31 maja 2021 r. sygn. akt II KK 347/20), co oznacza, że na gruncie przedmiotowej sprawy wyraził on już swoją ocenę prawną na temat

wystąpienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 439 §1 k.p.k.), a tej właśnie problematyki dotyczy pismo obrońcy skazanego z dnia 20 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie sędziego SN Marka Motuka należało uwzględnić. Zasadność tego rozstrzygnięcia należało ocenić na trzech płaszczyznach.

Po pierwsze, z uwagi na okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego Sądu Najwyższego przez M. Motuka w następstwie brania udziału w konkursie przed obecną Krajową Radą Sądownictwa, każdorazowo sąd z jego udziałem uznać należy za sąd nienależycie obsadzony (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Z tego względu, wielokrotnie już Sąd Najwyższy wskazywał na potrzebę wyłączenia M. Motuka od rozpoznania sprawy z uwagi na brak przymiotu niezawisłości i bezstronności (m.in. postanowienia SN: z dnia 3 lutego 2025 r., III KK 286/23; z dnia 13 grudnia 2023 r., V KK 272/22). Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni ten pogląd aprobuje.

Po drugie, wyłączenie sędziego SN M. Motuka jest również zasadne z tego powodu, że przedmiotem sygnalizowanego we wniosku o wznowienie uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. jest wskazywany przez obrońcę fakt orzekania w instancji odwoławczej przez sędziego powołanego na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego (I. S.) w tożsamej, wadliwej konstytucyjnie procedurze, co aktualnie wyznaczony do rozpoznania wniosku referent (SSN Marek Motuk). Powyższe prowadziłby do naruszenia zasady *nemo iudex in causa sua*, co mogłoby wywołać zarówno u stron, jak i w odbiorze społecznym przekonanie o braku bezstronności i rzetelności sądu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2023 r., IV KK 159/22). Ubocznie jednak wypada zauważyć, że z załączonego do akt wznowieniowych wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 2020 r, sygn. akt II AKa 291/19 orzekająca w składzie sędziego I. S. była wówczas sędzią Sądu Okręgowego, delegowanym do orzekania w sędzie apelacyjnym.

Po trzecie wreszcie, wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w przedmiotowej sprawie zasadne jest także wobec okoliczności wskazanych w jego oświadczeniu. Udział jego osoby w rozpoznaniu sprawy,

powodowałby stan, w którym w społecznym odczuciu bezstronność sędziego orzekającego o wznowieniu mogłaby budzić wątpliwości.

Mając na uwadze potrzebę wyeliminowania tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PŁ]

[a.ł]